

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ.

LE COURRIER GREC,

JOURNAL POLITIQUE, LITTÉRAIRE ET INDUSTRIEL.

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ εκδίδεται τις εσπεράδας, την Πέμπτη και Κυριακήν. — Η τιμή της συνδρομής είναι 40 δραχμ. κατ' έτος προληρωταί. — Η τιμή των καταχωρήσεων θέλει εσθαι 30 λεπτά διά τόν στίχον τού φύλλου, και 12 λεπτά διά τόν στίχον τού Παραρτήματος. — Η συνδρομή γίνεται εν Αθήναις μόν εν τόν εργαζόμενον εντός τού Καταστήματος τής Γενικής Διευθύνσεως τών Ταχυδρομίων Δικειρωσίων τών Β. Εφημερίδων' εις τήν Επαρχίαν παρὰ Διυθύνταίς τών ταχυδρομίων, και εκτός τής Ελλάδος παρὰ τοίς Κυρίοις Έλλησιν. Προξένοις.

Le COURRIER GREC paraît le Dimanche et Jeudi de chaque semaine. Le prix de l'abonnement est de 40 d par an, payables d'avance. — Prix des insertions, 30 lepta par ligne de 50 lettres dans la feuille, et 12 dans les supplémens. — On s'abonne à Athènes, à la direction générale des postes, bureau d'expédition des journaux du gouvernement; chez les directeurs de Postes dans l'intér. et chez MM. les Consuls de Grèce à l'étranger.

ΠΕΜΠΤΗ 25 Δεκεμβρίου 1841.

JEUDI, 6 Janvier, 1842.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

ΑΘΗΝΑΙ 26 Δεκεμβρίου 1841.

Η Κυβέρνησις έδωκε κατ' αυτάς τώ καθ' έαυτην τέλος εις τας Έλληνικωμανικάς διαφοράς περι τών κτημάτων τής Φθιώτιδος και τών Θηβών και περι τών Βακουφίων τής Ευβοίας' είναι δέ ευελπις ότι και ή Ύψηλή Πόρτα, αποδίδουσα δικαιοσύνη εις τώ ευλογον των αποφάσεων τής Έλληνικής Κυβερνήσεως και εις τήν ειλικρίνειάν της, θέλει παραδεχθί ώς προσήκουσαν και οριστικήν τήν βασιλικήν απόφαση και τας σημαντικές παραχωρήσεις τας οποίας ή Ελλάδα κάμνει πρὸς τώ συμφέρον των υπηκόων τής Υ. Π. επί τώ σκοπῷ τού να καταστήση εκποδών πᾶσαν άφορμήν άμφισβήτησεως μεταξύ των δύο Κυβερνήσεων.

Τα παρὰ τής Έλληνικής Κυβερνήσεως αποφασισθέντα εξετέθησαν εσχάτως εις μίαν διακοίνωσιν επιδοθείσαν εις τούς εν Αθήναις αντιπροσώπους τής Γαλλίας, τής Μεγάλης Βρετανίας και τής Ρωσσίας και φέρουσαν εις γνώσιν των Κυβερνήσεων των τριών τούτων δυνάμεων τήν ιστορικήν έκθεσην τού ζητήματος επί τού όποίου ή Ελλάδα, πρὸς τώ συμφέρον των δύο επικρατειών, επικαλείται τήν προσοχήν τής Ευρώπης.

Ήδη ή Έλληνική Κυβέρνησις περατώσασα τας περι τών κτημάτων των Θηβών και τής Φθιώτιδος και περι βακουφίων τής Ευβοίας διαφοράς, νομίζει ότι έπραξεν ότι εκχρητάται από αυτήν διά να εξαλειψη τας τελευταίας δυσκολίας αιτινες, αποτέλεσμα άφρευκτον τού περι ανεξαρτησίας άγώνος και τού χωρισμού τής Ελλάδος από τού Οθωμανικού κράτους, άντέκειντο εις τήν οριστικήν έγκατάστασιν τής άμοιβαίας θέσεως των δύο επικρατειών. Δέν λείπεται άλλο εις τήν Έλληνικήν Κυβέρνησιν ειμή να εκφράση τας ειλικρινείς ευχάς της τού να συμφωνήση μετά τής Υ. Π. ως πρὸς τήν επιθυμίαν της από κοινοῦ παγίωσης της κατὰ τήν ανατολήν ειρήνης και ήσυχίας.

Μόλας τας περι τού εναντίου διαβεβαιώσεως αντιπολιτεύσεως άξιοκατακρίτου ήτις άντι να εργαζέται τώ κοινόν καλόν αναζητούσα τά μέσα τής εξομαλύνσεως των περι ών ό λόγος δυσκολιών, εησυχολήθη άπεναντίας εις τώ να παροξύνη τας μεταξύ Ελλάδος και Τουρκίας δυσκολίας, μόλας τας περι τού εναντίου διαβεβαιώσεως αντιπολιτεύσεως ήτις έπροσπάθησε να μεταλλουργήση πρὸς τώ συμφέρον των εργασιτικών σκοπών της, τά κωλύματα τής ενεστώσης καταστάσεως των πραγμάτων, είναι αναμφισβήτητον, και τά πράγματα θέλουσιν τώ αποδείξει έφεξής ότι καλύτερον, ότι ή Έλληνική Κυβέρνησις συγκειμένη όπως συγκείται ήδη από ανθρώπους γνώσκοντας τήν Τουρκίαν και τήν Ελλάδα και ήξέροντας πόσην φρόνησιν και ειλικρίνειαν επιβάλλουσιν εις τά δύο ταῦτα Κράτη τά αληθή αυτών συμφέροντα, είναι αναμφισβήτητον λέγομεν ότι ή Έλληνική Κυβέρνησις δέν παρεκτρέπεται ουδὲ στιγμήν τής γραμμής τήν όποιαν αι περιστάσεις επιβάλλουσιν τήν σήμεραν εις όλας τας Κυβερνήσεις ήσαι άγαπήσιν τήν ειρήνην τού κόσμου και τήν ευημερίαν των έθνων. Τήν πρόνοιάν της άείποτε εησυχόλησεν ή ανάγκη τού να εξηγήση εις τόν λαόν της ότι εις τήν μεταξύ αυτής και τής Τουρκίας ειρήνην, ή Ελλάδα δύνάται μόνον να εύρη άσφαλή τήν ευημερίαν της' όθεν και δέν περιωρίσθη ή Κυβέρνησις πρὸς τόν σκοπόν τούτον εις διαταγὰς δοθείσας πρὸς τας αρχάς και εις τήν διάδοσιν ιδεών φιλησυχών και ειρηνικών ησυχολήθη πρὸς τούτους εις τώ να υποστηρίξη τήν επιτυχίαν των αρχών, διά των όποιων ενήργει επί τής κοινής γνώμης πλατύνουσα τώ στάδιον των βιομηχανικών εργασιών' έδωσε σύντονον προσοχήν εις τώ πῶς ν' άπασχολήση τούς βραχίονας και τά πνεύματα εις τήν θετικήν βελτίωσιν τής

INTÉRIEUR.

ATHENES, le 5 Décembre, 1842.

Le gouvernement vient de mettre, en tout ce qui dépend de lui, fin aux différens gréco-tures concernant les biens de la Phthiotide, de Thèbes, et les vacoufs de l'Eubée. Il a lieu d'espérer que rendant justice à l'équité des déterminations du gouvernement Hellénique, ainsi qu'à ses sincères desirs de bon voisinage avec la Turquie, la Sublime Porte acceptera comme convenables et comme définitives, et les décisions royales et les concessions importantes qui sont faites par la Grèce aux intérêts des sujets de la S. Porte, dans l'intention de faire disparaître tout sujet de contestation entre les deux gouvernemens.

Les déterminations du gouvernement grec ont été dernièrement formulées en une note identique qui a été remise aux représentans à Athènes de la France, de la Grande Bretagne et de la Russie, et qui porte à la connaissance des cabinets de ces trois puissances, un exposé historique et synoptique de la question sur laquelle la Grèce, dans l'intérêt des deux états, appelle l'attention de l'Europe. En mettant fin aux contestations concernant les biens de Thèbes, de la Phthiotide et les vacoufs de l'Eubée, le gouvernement Hellénique pense avoir fait tout ce qui dépendait encore de lui, pour faire disparaître les dernières des difficultés qui, résultat inévitable de la guerre de l'indépendance et de la séparation de la Grèce de l'Empire Ottoman, s'opposaient à l'établissement définitif de la situation respective de ces deux états à l'égard l'un de l'autre. Il ne reste plus au gouvernement Grec qu'à exprimer les vœux sincères qu'il fait, pour se rencontrer avec la S. Porte, dans un désir commun de concourir, par un accord mutuel, au maintien de la paix et de la tranquillité de l'Orient.

Quoiqu'en ait dit une blâmable opposition, qui loin de travailler au bien public en recherchant les moyens d'applanir les difficultés de la position, s'est constamment plue à exciter et à envenimer les motifs de contestation qui existaient entre la Grèce et la Turquie, quoiqu'en ait dit une opposition qui a cherché à exploiter dans les vues étroites de sa tendance égoïste, les gênes de la situation présente, il est incontestable, et la suite va le mieux prouver de jour en jour, que le gouvernement Grec, composé comme il l'est d'hommes qui connaissent la Turquie et la Grèce, et qui savent par expérience combien les vrais intérêts de ces deux états leur dictent de prudence, de sincérité et de modération à l'égard l'un de l'autre, il est incontestable disons nous, que le gouvernement Grec ne s'écarte par un seul instant de la ligne de conduite que les circonstances imposent dans l'époque actuelle, à tous les gouvernemens amis de la paix du monde et de la prospérité des nations.

Sa prévoyance s'est toujours préoccupée du besoin de faire comprendre aux populations, que c'est par la paix entr'elle et la Turquie, que la Grèce est assurée de son propre bien être. Le gouvernement ne s'en est pas tenu dans ce but, à des ordres données aux autorités, ou à la mise en circulation d'idées toutes en faveur de l'ordre. Il s'est en outre activement occupé d'appuyer le succès des doctrines par lesquelles il agissait sur l'opinion publique, en élargissant à l'activité des populations, la carrière progressive des travaux industriels. Il a porté

Λόγος εκφωνηθείς εν τῷ Πανεπιστημίῳ ὑπὸ τού Πρυτάνεως Κ. Ν. Καστή, καθ' ἣν ἡμέραν ανέλαβε τὰ ἔργα ταῦτα.

Ἀξιότιμοι συναδελφοί!

Ἡ ἐλπίς ότι θέλω ἔχειν ἑμὰς εις τας περι τής προόδου και τής βελτιώσεως τού Πανεπιστημίου προσπάθειάς μου ειλικρινείς συνεργούς και συμπράκτορας, μ' ενεθάβρυνεν εις τώ να δεχθῶ τ' ανώτερα των δυνάμεων μου χρεή τού Πρυτάνεως. Ἡ ἐλπίς αυτη στηρίζεται όχι μόνον εις τας ψήφους, με τας οποίας με έτιμήσατε, και διά τας οποίας σας εκφράζω ήδη τας εγκάρδιους ευχαριστίας μου, αλλά και εις τόν γνωστόν μοι αξιέπαινον ὕμνον ζήλον πρὸς τήν εξάπλωσιν των επιστημονικών φώτων εις τήν πατρίδα μας.

Επιστρέψας, Κύριοι, πρὸς ὀλίγου από τήν επιστημονικήν εξαποστολήν, από τήν όποιαν ὕμεις αυτοί και ή Βασιλική Κυβέρνησις μ' έτιμήσατε, και κατὰ τήν όποιαν ἔλαθον τήν ευχάριστον ευκαιρίαν να γνωρίσω τήν πρὸς ἡμὰς διάθεσιν των εκτός τής Ελλάδος Έλλήνων και Φιλελλήνων, και ν' ακούσω τας ευχάς των και προσδοκίας, σας θεσπιῶ, ότι τώ ἀρτιπαγῆς των Ἀθηναίων Πανεπιστημίου θεωρεῖται παρὰ πάντων, ως ή πηγή, εἰς ἣς μέλλουσι να εκπρεύσων ὅλα τά αγαθά, αναγνωρίζεται ως ὁ ισχυρότατος δεσμός ὁ συνδέων ἡμὰς όχι μόνον με ὅλους τούς άπανταχοῦ διεσπαρμένους

ὁμογενείς, αλλά και με ὅλον τόν επιστημονικόν κόσμον. Τῷ Πανεπιστημίῳ, Κύριοι, μόνον τολμῶ εἰπεῖν τῷ Πανεπιστημίῳ ως ή κορυφή ὄλων τῶν εκπαιδευτικῶν τής Ελλάδος καταστημάτων, είναι τῷ διηλεκτῆς ζώπυρον τής πρὸς τήν Ελλάδα αγάπης των εκτός αυτῆς διαιωμένων Έλλήνων' διότι αν αι εμπορικαι αυτων φροντίδες και ασχολιαι περισπωσιν ενῳστε τήν προσοχήν των από τήν πατρίδα κατὰ τήν μακρὰν ἀπ' αυτῆς ἀποδημίαν των, συνασθανόμενοι ὅμως πάλιν, ότι είναι πατέρες και χρεωστοῦν να δώσωσιν εις τὰ τέκνα των Έλληνικήν άγωγήν και παιδείαν, αναγκάζονται να μεταστρέψωσιν τούς ὀφθαλμούς των πρὸς τήν Ελλάδα και πρὸς τῷ εν αυτῇ Πανεπιστημίῳ' αυτῷ ἔλκον πρὸς ἡμὰς τού επιστημονικού κόσμου τὰ βλέμματα, ως λαμπρός πυρὸς τής Έλληνικής ευμαθείας και ευφύας αἰρόμενος εν τῷ μέσῳ τού καλύπτοντος τās γείτονας χώρας σλότους, ἀποκαθιστᾶ φίλος τής Ελλάδος τούς άπανταχοῦ φίλους τού πολιτισμοῦ και τής επιστήμης. από τῷ μέγα τούτο παιδευτικόν κατᾶστημα περιμένουσι πολλά και μεγάλα και ή πίστις των κατέρων μας, και οι νόμοι τής πατρίδος μας, και ή υγεία των σάμπολιτων μας και αι ἐλπίδες τού ἔθνους, ότι θέλει ποτε δυναθῆ νὰ φθάση τήν ὕψηλήν ἐκείνην τῆς δόξης βαθμίδα, εις τήν ὅποιαν άλλοτε με τῶσιν λαμπρότητα εἶχεν ἀναβῆ. Ἐνῳ λοιπὸν τοιαύτας και τοσαύτας τρέφουσιν ἐλπίδας ὅ τε εντός και εκτός Ἑλλήνων και Φιλελλήνων, ὅποιαν χαρὰν πρέπει να αισθανόμεθα, συναδελφοί καθηγηταί, βέλγοντες, να θέσωμεν τὰ θεμέλια τού μεγάλου τής ευδαιμονίας τού ἔθνους οἰκο-

καταστάσεως τού τόπου διάταγαι ἐδόθησαν καὶ μέτρα ἐλήφθησαν διὰ νὰ κατασταθῶσι καλλιέργησμοι διάφοροι γαίαι, διὰ νὰ πολλαπλασιασθῶσι τὰ μέσα τῆς συγκοινωνίας, διὰ νὰ διευκολυνθῇ ἡ παραγωγή, διὰ νὰ γενικευθῇ ἡ ἐκπαίδεσις καὶ διὰ νὰ θεμελιωθῇ ἡ καλοκάγαθος ἐπιβροή τῶν νόμων ἐπὶ τὰ γενικά καὶ ἰδιωτικά συμφέροντα· ἂν τὰ μέτρα ταῦτα καὶ αἱ διαταγαὶ αὐταὶ δὲν δημοσιεύονται καθέκαστην καὶ ἂν οὐδὲ ἐν ταῦθα ἐκδέτονται λεπτομερῶς, τοῦτο γίνεται διότι μᾶλλον ἀποβέβησαν εἰς τὰ προσεχῆ αὐτῶν ἀποτελέσματα τὰ ὅποια θέλουν ἀναδείξει ὀλην αὐτῶν τὴν φρόνησιν, παρὰ εἰς τὴν ἐκ προσομιῶν ἐπιδειξίν των ἐν ταῖς ἐφημερίαις· ἀρκεῖ εἰς τὸ κοινὸν νὰ γνωρίζῃ ὅτι τοιαῦτα ἦσαν τὰ ἀντικείμενα τὰ ὅποια ἠσχόλυον τὴν Κυβέρνησιν καθ' ὅν καιρὸν κομματικῆ ὄλως διόλου ἀντιπολιτεύσεως ἠγωνίζετο νὰ πολεμῇ τὸ ὑπουργεῖον μὲ τρόπον πάντοτε ὑπερβολικὸν καὶ ἐνίοτε συκοφαντικόν.

Καὶ ἤδη οἱ ἀγῶνες τῆς Κυβερνήσεως παρήγαγον ἐν ἀποτελέσματι, τὸ ὅποιον ἀσμένως ἐδέχθη ὁ λαὸς ὡς σύνθημα τῆς ἐσωτερικῆς του εὐημερίας καὶ τῆς ἐξωτερικῆς εἰρήνης, τὴν σύστασιν ἐνοσούμεν τῆς ἰδικῆς Τραπεζῆς, εἰς τὴν ὁποίαν, εὐλόγως ἐπέστησε τὴν συντονιστέραν προσοχὴν τὸ ὑπουργεῖον, καθ' ἣν στιγμὴν ἡ Εὐρώπη ὀλοκλήρως ἐδειγνε τσαυτὴν προθυμίαν ὑπὲρ τῆς διατηρήσεως τῆς εἰρήνης κατὰ τὴν Ἀνατολήν.

εἶναι ἀναμφισβήτητον ὡς πρὸς τὴν Ἑλλάδα ὅτι ἐνόσω εἰς τὸ ἐσωτερικὸν ὁ λαὸς δὲν εὗρισκεν ἐργασίαν ὡς ἐκ τῆς ἐλλείψεως τῶν ἀναγκαίων εἰς πᾶσαν γεωργικὴν ἢ βιομηχανικὴν ἐπιχείρησιν κεφαλαίων, ἰχνηλατοῦσε οὕτως εἰπεῖν, ὅλας τὰς περιστάσεις ὅσας ἐνόμιζεν οἰκίας νὰ τὸν ἐκβάλωσιν ἀπὸ τὴν κατάστασιν τῆς πενίας καὶ ἀργίας εἰς ἣν διετέλει. Ἐντεῦθεν διάφοροι παρεκτροπαὶ κατὰ τῶν ὁποίων ἡ Κυβέρνησις ἠναγκάσθη νὰ μεταχειρισθῇ ὀλην τὴν αὐστηρότητα τῶν νόμων· ἐντεῦθεν τὰ ὄνειρα τῆς εἰς τὸ Ὀθωμανικὸν Κράτος εἰσβολῆς, τὰ ὅποια ἐπινοούμενα ἀπὸ εὐαρίθμους τινὰς φαυλοβόλους καὶ τρεφόμενα ἀπὸ τὴν πρόσφατον ἀνάμνησιν τῶν πολέμων αἷς, ἐπαναστάσεως, ἐξέλιπον ἐσχάτως μερικὸς νέους ἐγκεφαλους καὶ παρέστησαν ἐλπεινὰς ἐλπίδας εἰς παράφρονα σχέδια· ἐντεῦθεν αἱ ἀρεμάνιοι διαθέσεις περὶ τῶν ὁποίων ἡ Τουρκία συνέλαβε φόβους ὑπερβολικὸς θεθαίως, ἀλλ' οἵτινες δίδοντας ἀφαιρὴν εἰς συνεχῆ παράφρονα ἐκόλυον τὴν λύσιν θετικωτέρων καὶ οὐσιωδεστέρων ὑποθέσεων· ἐντεῦθεν ἐνὶ λόγῳ, αἱ πλείστα ἐλλείψεις καὶ δυσκολαὶ τῆς ἐνεστώσης καταστάσεως τῶν πραγμάτων καὶ τὸ αἴτιον τῶν πλείστων κωλυμάτων τὰ ὅποια ἦτε Κυβερνήσις καὶ ὁ λαὸς πρέπει ἤδη νὰ ὑπερηγήσῃ διὰ νὰ φθάσῃ εἰς θέσιν καθ' ἣν ἡ πρόοδος δύναται νὰ γίνῃ τακτικὴ καὶ ἀτάραχος.

ὑπὸ τοιαύτην θεωρούμενον τοῦ τόπου ἀκριβῆ τῶν ἐποψῶν, ἡ ἐγκατάστασις τῆς ἐθνικῆς Τραπεζῆς εἶναι ἔργον σημαντικώτατον, καθότι παρέχουσα εἰς τὴν ἐργασίαν τὰ μέσα τοῦ νὰ ἐξάγῃ ὅλους τοὺς δυνατοὺς καρποὺς ἀπὸ τὴν εὐφορίαν τῆς γῆς καὶ ἀπὸ τὴν ἀξιοθύμαστον γεωγραφικὴν θέσιν τῆς Ἑλλάδος, τείνει ὄχι μόνον εἰς τὸ νὰ ἐπιπληρώσῃ τὰς περὶ ἐσωτερικῆς εὐημερίας του εὐχὰς τοῦ ἔθνους ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ νὰ ἐξαλείψῃ τὰς ἀφορμὰς τῶν ταραχῶν ὅσας ἀπορρέουν ἀπὸ τὴν ἀργίαν τῶν πτωχῶν τάξεων καὶ νὰ καταπαύσῃ ὅλα τὰ κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἦτον εὐλόγα αἴτια ἀνησυχίας τῆς Τουρκίας, ἐνὶ λόγῳ νὰ πραγματοποιῆ τὰς ἐλπίδας διὰ τὰς ὁποίας αἱ σημαντικώτεροι τῆς Εὐρώπης Κυβερνήσεις ἠσπάσθησαν τὸ ἔργον τῆς Ἑλληνικῆς ἀνεξαρτησίας.

Ἀνάγκη πρὸς τοῦτοις νὰ παρατηρηθῇ ὅτι κατὰ τοῦτο τὸ ἐνεστὸς ὑπουργεῖον, τὸ τοσοῦτον προσβληθὲν ἀπὸ τὸ κομματικὸν πνεῦμα, ἐκατόρθωσε ὅ,τι κἀνὲν τῶν προλαβόντων ὑπουργείων δὲν εἶχεν ἀποφασίσει σταθερῶς νὰ ἐκτελέσῃ. Ἡ Κυβέρνησις τοῦ Βασιλέως ἤξευρε ἄριστα ὅτι ὑπολείπεται ἀκόμη εἰς αὐτὴν νὰ πράξῃ πολλὰ καὶ πρὸ πάντων νὰ προκίσῃ τὸν τόπον μὲ τὰς ἐσωτερικὰς βελτιώσεις αἵτινες θέλουν ἐγκαθιδρύσει τὴν ἠθικὴν καὶ ὕλικὴν πρόοδον ἐπὶ βάσεων ὀριστικῶν, ἀλλὰ κἀνείς δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ὑποθέτῃ ἄλλοι τοῦδε ὅτι τὸ ὑπουργεῖον δειλιᾷ πρὸς τὸ ἔργον του· ὅθι καὶ νομίζει ὅτι εἶναι ἤδη εἰς κατάστασιν νὰ ἀπαντήσῃ εἰς τὰς προβολὰς ἐκείνων ὅσοι προσποιῶνται ἀνυπομονησίαν δεικνύον τὰς πράξεις του καὶ προσκαλῶν τοὺς ἀντιπάλους του νὰ ἐκθέσῃ τὰς ἐδικὰς των.

Διὰ Β. Α. τῆς 20 Δεκεμβρίου 1841, συνεκαλέσθησαν τὰ ἐπαρχιακὰ συμβούλια τῆς Ἠλίδος, Τριφυλίας, Μεσσηνίας, Πυλίας, Οἰτύλου, Ἐπιδαύρου, Λιμηρίας, Τριπόλεως, Ναυπλίας, Τριζηνίας, Ἰδρας, Σύρου, Ἄνδρου, Θήρας, Ἀθηνῶν, Κερυραίας, Ξηροχωρίου, Λεβαδίας, Λοκρίδος, Παρνασσίδος, Δωριδος, Μεσολογγίου, Ἀργυνίου καὶ Βάλτου.

Διὰ τοῦ αὐτοῦ διατάγματος ἐδιορίσθησαν καὶ οἱ πρὸς τοῖς συμβούλοις αὐτοῖς Βασιλ. Ἐπίτροποι.

Ο Θ Ω Ν
Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ.
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ εἰς ἡμᾶς ὑπέβληθεισῇ ὑπ' ἀρ. 10,130. 10,371 προτάσει τῆς Ἱεράς Συνόδου τοῦ Βασιλείου, καὶ τῇ ὑπ' ἀρ. 11,790 γνωμοδοτήσει τῆς

δομῆματος! Πόσον πρέπει νὰ σπουδάζωμεν νὰ μὴ φανῶμεν τῶν ἐλπίδων τούτων κατώτεροι, καὶ ἀναλογιζόμενοι τὴν βαρεῖαν ἡμῶν εὐθύνην ἐνώπιον τοῦ ἔθνους αὐτοῦ καὶ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν Ἄνακτος, νὰ προθυμώμεθα πρὸς τὴν ἀκριβῆ πληρωσιν τῶν καθηκόντων μας! Τὸ ἔργον τὸ ὅποιον ἀνεδέχθημεν, ὅσον εἶναι μέγα καὶ δυσχερὲς, τοσοῦτον εἶναι εὐκλεὲς δι' ἡμᾶς καὶ ἐνδοξόν. ἀπὸ ἡμᾶς ἡ Ἱερά Ὀρθοκεία προσδοκᾷ τοὺς πεφωτισμένους λειτουργοὺς τῆς ἡ δικαιοσύνης τοῦς σοφοὺς καὶ εὐθύφρονας τηρητὰς καὶ διανεμῆς αὐτοῖς, ἡ πολυέτιμος τῶν πολιτῶν ὑγεία τοῦς ἐπιεισιμημονας θεράποντάς τῆς, ἡ νεολαία τοῦς ἀξιότους διδασκάλους τῆς καὶ ἡ πατρίς χρησίμους καὶ ἐναρέτους πολίτας. Τιμὴ καὶ δόξα εἰς εἰς ἡμᾶς ἂν ἡ κοινωνία δεχθῇ εἰς τοὺς κόλπους τῆς τοῦς ἐξερχομένους τοῦ Πανεπιστημίου μαθητὰς κεκοσμημένους μὲ τὴν ἀληθῆ ἐπιστήμην καὶ ἀρετὴν· αἰσχρὴν δὲ καὶ ὄνειδος, ἂν αὐτοὶ ἐξέλθωσι τῆς φιλίας τοῦ Πανεπιστημίου πλήρεις οἰήσεως καὶ σοφιστείας· ἂς μὴ φεισθῶμεν λοιπὸν, ἀδελφοί, πόνων, ἀλλὰ καὶ διὰ λόγων καὶ δι' ἔργων ἂς προσπαθῶμεν ν' ἀμοδιώσωμεν τὰ ἐμπιστευθέντα ἡμῖν τέκνα τῆς πατρίδος ἕξια τῶν προσδοκιῶν τῆς, ἂς γινώμεθα αὐτοῖς διὰ τε τοῦ δημοσίου καὶ ἰδιωτικῶν ἡμῶν βίου πὸ παράδειγμα τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς τιμιότητος. Ἡ πρὸς ἀλλήλους ἀγάπη, ἡ εὐλιχίαια, ἡ φρόνησις, καὶ ἡ ἀμοιβαία σύμπραξις, ἰδοὺ τὰ μόνυ κατὰλληλα μέσα, δι' ὧν δύναμεθα καὶ ταχύτερον καὶ ἀσφαλτέστερον νὰ ἐπιτύχωμεν τοῦ σκοποῦμένου. Καὶ σεῖς, φίλοι φητηγαί, γλυκίαι τῆς πατρίδος ἐλπίδες, μὴ λησμονήσητε

une attention active et soutenue sur les moyens d'occuper les bras et les esprits à l'amélioration positive de la situation du pays.

Des ordres ont été donnés et des mesures ont été prises pour livrer les terres à la culture, pour multiplier les voies de communication pour faciliter la production, pour généraliser l'instruction, et pour affermir la bienfaisante influence des lois, sur les intérêts généraux et particuliers du pays. Si ces mesures et si ces ordres n'ont pas été quotidiennement livrées à la publicité, et si, ici encore, nous trouvons inutile d'en donner un exposé détaillé, c'est qu'il est bien plus naturel de compter sur les résultats prochains qu'ils produiront, pour en rendre la sagesse évidente, plutôt que sur l'étalage qui aurait pu en être fait dans les journaux. Qu'il suffise au public de savoir que c'était de ces soins que s'occupait le gouvernement, tandis qu'une opposition toute de coterie, s'évertuait contre le ministère, en une polémique toujours exagérée, et souvent calomnieuse.

Mais un résultat des efforts actifs du gouvernement, et dont le pays se félicite déjà, dans l'intérêt de la prospérité intérieure et dans l'intérêt de la paix extérieure, est l'établissement de la Banque Nationale, qui a été à juste titre, l'objet de la plus vive sollicitude des ministres du Roi, dans ces derniers tems où l'Europe entière portait une si vigilante attention sur la conservation de la paix de l'Orient.

Il est incontestable, quant à la Grèce, que tant qu'à l'intérieur, les populations du royaume ne trouvaient pas de débouchés pour leur travaux, par suite du manque des capitaux qui sont nécessaires à quiconque veut s'adonner à une entreprise agricole ou commerciale, elles étaient pour ainsi dire à l'affût de toutes les circonstances propres à la faire sortir d'un état d'indigente oisiveté. De là différens désordres contre lesquels l'autorité et la sévérité des lois durent souvent sévir avec force. De là ces rêves d'invasion sur le territoire ottoman qui, imaginés par une poignée de gens sans aveu, et alimentés par le récent souvenir des guerres de l'indépendance, exaltèrent dernièrement quelques jeunes têtes, et prêtèrent de déplorables espérances à des plans insensés. De là ces dispositions plus qu'aventureuses contre lesquelles la Turquie conçut des craintes, exagérées sans aucun doute, mais qui, servant de thème à des réclamations fréquentes, entravaient la solution des affaires d'une importance plus positive. De là en un mot la plupart des imperfections et des difficultés de l'état actuel des choses, et la cause de la plupart des obstacles que le gouvernement et le pays ont à surmonter, pour parvenir à une position où le progrès s'exécute régulièrement et sans secousse.

A ce point de vue, d'où en effet l'aspect du pays se présente avec exactitude, l'établissement de la Banque nationale est donc un fait de la plus haute importance, puisqu'en procurant au travail les moyens de tirer tout le parti possible de la fécondité du sol, et de l'admirable situation géographique de la Grèce, il tend, et à combler les vœux de la nation quant au bien être intérieur, à faire disparaître les sujets de troubles qui découlent de l'oisiveté des classes pauvres, à calmer toutes les raisons de l'inquiétude plus ou moins fondée de la Turquie, en un mot à réaliser les espérances qui ont porté les cabinets les plus influens de l'Europe à s'intéresser à la cause de l'indépendance Hellénique.

Il convient aussi de remarquer qu'en cela, le ministère actuel, qui est en butte à tant d'attaques de la part de l'esprit de parti, a su accomplir ce qu'aucun des ministères précédents n'avait abordé avec la volonté ferme d'arriver à une solution complète. Sans doute que le gouvernement du Roi sait parfaitement qu'il lui reste encore beaucoup à faire, et qu'en première ligne se présente la nécessité de doter le pays des perfectionnements intérieurs, qui doivent asseoir le progrès moral et matériel sur des bases définitives, mais nul n'est en droit jusqu'ici de penser qu'il recule devant sa tâche. Aussi se croit-il déjà en position de répondre aux attaques de ceux qui affectent de s'impatienter, en montrant ses actes, et en invitant ses adversaires à exposer les leurs.

Par Ordonnance royale, en date du 20 décembre 1841 les conseils provinciaux de l'Elide, de Triphylie, de Messénie, de Pylie, d'OEtyle, d'Epidaure-Limétrie, de Gortyne, de Tripolitza, de Nauplie, de Trézène, d'Hydra, de Syra, d'Andros, de Théra, d'Athènes, de Carystie, de Xérochori, de Livadie, de Locride, de Parnasside, de Doride, de Missolonghi, d'Agrinion et du Vaktos, ont été convoqués.

Les commissaires royaux, près des dits conseils provinciaux, ont été nommés par la même ordonnance.

ὅτι ὁ τετραετής χρόνος τῆς εἰς τὸ Πανεπιστημεῖον φοιτήσεώς σας εἶναι ὁ πολιτικὸς καιρὸς τοῦ θερισμοῦ, ὅτε πρέπει νὰ φροντήσητε ν' ἀποταμιεύσητε ἐπισημονικῶς καρποὺς εἰς τὴν πνευματικὴν ἀποθήκην σας· Ἄν ἐκ βασιάνης ἢ ἀμελείας ἀφήσητε νὰ παρέλθῃ ὁ χρόνος οὗτος ματαίως καὶ ἐξέλθῃτε τοῦ Πανεπιστημίου κενοὶ πολλὰκις θελετε διψῆσαι τὴν ἐπιστήμην κατὰ τὸν ἀκόλουθον βίον σας, ἡ δὲ ἀνάμνησις τῶν ἡμερῶν τῆς μαθητείας σας δὲν θέλει ποτὲ καιρῶναι τὸ πρόσωπόν σας, ἀλλὰ θέλει ἐπιχέειν εἰς αὐτὸ τῆς ἀνωφελοῦς μεταμελείας τὴν σκυθρωπότητα.

» Αἰσχρὸν τοι δηρὸν τε μένειν, κενεὸν τε νεέσθαι. »

Φροντίσατε ἐνόσω ἔχετε τὸν χρυσοῦν καιρὸν νὰ συλλέξητε τὰ πολιτῆμα καὶ ἀσφαλῆ ἐκεῖνα τῆς ἀρετῆς ἐφοδία, τῶν ὁποίων τὴν κτήσιν ὑπὲρ πάν ἄλλο συνίστα εἰς τὸν υἱόν του εἰς τῶν σοφῶν προπατόρων μας.

Ἐπειὶ τὸν τὰς ὀλίγας [ταύτας] λέξεις, ἀξιότιμοι κύριοι καὶ συναδελφοί, θεθαίων ὑμᾶς ὅτι θέλω ἔχειν πᾶσαν ἀγαθὴν θέλησιν καὶ θέλω καταβάλλειν ὅλας τὰς δυνάμεις μου, διὰ ν' ἀποδειχθῶ ἄξιός τῆς θέσεως, μὲ τὴν ὅποιαν ἐτιμήθη· ἀλλὰ συνεχρῶνως ἐπικαλοῦμαι εἰς τοῦτο τὴν σπουδαίαν καὶ βοήθειάν σας, διότι ἀναδεχθεὶς τὰ νέα καθήκοντα, ἐστήριξα τὰς ἐλπίδας τῆς ἐπιτυχίας μου (τὸ ἐπαναλαμβάνω καὶ αὖθις) εἰς μόνην τὴν φιλόφροναν σύμπραξιν ὑμῶν.

Ημετέρας επί των Εκκλησιαστικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατίας, καὶ κατὰ συνέπειαν τοῦ 2. ἀρθ. τοῦ ὑπ' ἀρ. 3,460 16 (28) Δεκεμβρίου 1841 Ημετέρου Διατάγματος ἀπεφασίσαιεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Α.

Πρὸς πνευματικὴν ἐπιστάσιν καὶ διεύθυνσιν τῶν χηρεύουσιν καὶ ἐν ὑπαγομένῳ δε εἰς τὸ Α. ἀρθρον τοῦ ἀπὸ 20 Νοεμβρίου (2 Δεκεμβρίου) 1833 Ὁργανικοῦ Διατάγματος Ἐπισκοπῶν Ἀχαΐας, Ἀκαρνανίας καὶ Εὐβοίας προβιβάζονται οἱ ἑξῆς Σεβασμώτατοι Ἱεράρχαι

- 1. Ἀχαΐας, ὁ μέχρι τοῦδε Σ. Ἐπίσκοπος Σελλασίας Κύριος Θεοδώρητος.
2. Ἀκαρνανίας, ὁ μέχρι τοῦδε κατὰ τὴν Ἐπισκοπὴν Ἐπιδαύρου Λιμηρᾶς Σ. Μητροπολίτης Κύριος Ἰσοθέος, καὶ
3. Εὐβοίας, ὁ μέχρι τοῦδε Σ. Ἐπίσκοπος Φωκίδος, Κ. Νεόφυτος.

Β.

Περὶ τῶν Ἐπισκοπῶν, τὰς ὁποίας μέχρι τοῦδε διεῖπον οἱ προβιβαζόμενοι οὔτοι Σ. Ἱεράρχαι θέλουσιν ἐνεργηθῆ ὅσα προκπεφασίσαιεν ἢ ἢ διὰ τοῦ ἀρθ. 3 τοῦ διαληφθέντος ὑπ' ἀρ. 3460 Ημετέρου Διατάγματος, καὶ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Γ. ἀρθρου τοῦ Ὁργανικοῦ Διατάγματος.

Γ.

Ὁ Ημετέρος ἐπὶ τῶν Εκκλησιαστικῶν κ.τ.λ. Γραμματεὶς τῆς Ἐπικρατίας παραγγέλλεται νὰ ἐκτελέσῃ καὶ δημοσιεύσῃ τὸ παρὸν Διάταγμα. Ἐν Ἀθήναις, τὴν 21 Δεκεμβρ. 1841 (2 Ἰανουαρ. 1842).

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμματεὶς τῆς Ἐπικρατίας Ι. ΡΙΖΟΣ.

Τὸ ὑπουργεῖον ἠσυχολήθη ἐπίσης εἰς τὸ νὰ κανονίσῃ ὀριστικῶς τὰς τοῦ κατωτέρου κλήρου πρὸς τὸν λαὸν σχέσεις εἰς τρόπον ὡς πρὸς τὸ συμφέρον τῆς ἀξιοπρεπείας τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ χαρακτῆρος, νὰ ἐξαφαιλισθῇ εἰς ὅλους τὴν ἱερῆς ὑπαρξὸς ἐντιμὸς καὶ ἀναπαυτικὴ, χωρὶς νὰ ἐπιβαρυνθῶσιν ἐντεῦθεν οἱ κάτοικοι.

Διὰ Βασιλικῆς ἀποφάσεως τὰ ἐπαρχικὰ συμβούλια ἔλαβον τὴν ἀδειαν νὰ διακόψωσι, ἂν τὸ νομίσωσιν εὐλογον, τὰς ἐργασίας τῶν κατὰ τὴν δωδεκαήμερον τῶν προερχῶν ἑορτῶν ἢ διακοπὴ αὐτῆ ἢ τις ἄλλως τε δὲν εἶναι ὑποχρεωτικὴ δὲν θέλει ἐπιφέρει ζημίαν τινὰ εἰς τὴν νόμιμον διάρκειαν τῶν ἐπαρχικῶν συνελεύσεων αἰτίνας θέλουσιν ἀναλάβει τὰς ἐργασίας τῶν μετὰ τὴν ῥηθείσαν προθεσίαν· τὸ δὲ μέτρον τοῦτο δὲν ἐλήφθη ὑπὸ τοῦ ὑπουργεῖου εἰρηλ ὡς ἐκ τῆς γνώσεως τὴν ὁποίαν ἔχει τῶν ἐθίμων τοῦ τόπου καὶ ἐπὶ μόνῳ τῷ σκοπῷ τοῦ νὰ μὴ ἐμποδισθῇ ἢ κατὰ τὰ ὁρησκευτικὰ ἔθιμα ἐπίσημος τέλεσις τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος ἑορτῶν. Ἀλλ' ἡ ἀντιπολίτευσις ἐζήτησε νὰ εἰρη ἀφορμὴν εἰς τὴν περιστάσιν ταύτην προβολῆς κατὰ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τὴν ἐκατηγόρησεν ὅτι ἔλαβε τὸ μέτρον τοῦτο διὰ πολιτικὸν δόξαν σκοποῦ. Διὰ νὰ ἀποδειχθῇ προδήλως πῶς κακὴ πίστις ἐπικρατεῖ εἰς τὴν λόγους τῆς ἀντιπολίτευσεως, δημοσιεύομεν αὐτολεξεί τὴν Βασιλικὴν ἀπόφασιν.

Ο Θ Ω Ν
Ε Λ Α Ε Ω Θ Ε Ο Υ
Β Α Σ Ι Λ Ε Υ Σ Τ Η Σ Ε Λ Λ Α Δ Ο Σ .

Ἐπὶ τῇ ὑπ' ἀρ. 15,381 προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας ἐπιτρέπομεν εἰς τὰ ἐπαρχικὰ Συμβούλια, ἔπου ἢ διάρκειαν τῆς συνόδου αὐτῶν δὲν ἦθελε λήξει μέχρι τῆς 23 τοῦ ἐνεστῶτος μηνός, νὰ διακόψωσι τὰς ἐργασίας τῶν κατ' ὄλον τὸ δωδεκαήμερον τῶν ἀγίων ἑορτῶν, μὴ συγκαταριθμουμένων ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τῶν ἡμερῶν τούτων εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν τριάκοντα, αἰτίνας εἶναι προδιωρισμέναι παρὰ τοῦ Νόμου διὰ τὴν διάρκειαν τῆς συνόδου τῶν Ἐπαρχικῶν Συμβουλίων.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 15 (27) Δεκεμβρίου 1841.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεὶς
Α. ΧΡΗΣΤΙΑΝΣ.

Ἄς παραβάλλῃ τώρα τὸ κοινὸν τὴν ἀπόφασιν ταύτην μετὰ τὰς κατηγορίας τοῦ Αἰῶνος καὶ θέλει πειστῆ περὶ τῆς εὐλακρείας ἢ τις συνήθως ἐμπνέει τὴν ἀντιπολίτευσιν. Βλέποντες δὲ ἐπὶ τοῦ προκειμένου τὴν ἐφημερίδα ταύτην προσβάλλουσαν μέτρον ἐμφαζόν τισσοῦτον πρὸς τὴν ὁρηκειαν σέβας καὶ τοσαύτην εὐμένειαν πρὸς τὰ ἀντιπροσωπεύομενα ὑπὸ τῶν ἐπαρχικῶν συμβουλίων συμφέροντα δὲν εἰμποροῦμεν νὰ μὴν οἰκτῆρωμεν τὸ ἀγρηστῆτες θέαμα τὸ ὁποῖον παρέχει εἰς τὸ κοινὸν ἄνθρωποι ἐγκυγχόμενοι ἀντιπροσώπευσιν ἐθνικὰ συμφέροντα.

— Ὁ Κ. Ἐδουάρδος Μάσσων ἐδιορίσθη τακτικὸς καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου.

Ἀπὸ τίνος χρόνου διεδόθη εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ὅτι ἐν Ἑλλάδι ὑπάρχουσιν ὀργανισμέναι ἐταιρεῖαι ἐγερτικὸν σκοπὸν ἔχουσαι κατὰ τοῦ Ὀθωμανικοῦ Κράτους. Ἡ φήμη αὕτη εὗρεν καὶ ἀνθρώπους προθύμους ἀπὸ κακῆς προθέσεως βεβαίαι νὰ διασπείρωσιν ἰδέας τὰς ὁποίας ὀφείλομεν νὰ ἀποκρούσωμεν ὡς ἀνυποστάτους βεβαιούντες μετὰ τὸν θετικώτερον τρόπον ὅτι δὲν ὑπάρχει εἰς τὴν Ἑλλάδα καμμία ἐπὶ τοιοῦτῳ σκοπῷ συστημένη ἐταιρεία.
Εἶναι ἀληθὲς ὅτι πρὸ τίνος χρόνου εἶχε σχηματισθῇ εἰς Ἀθήνας ἐπιτροπὴ σκοπὸν μόνον ἔχουσα νὰ παρέχῃ συνδρομὰς εἰς τοὺς πρόσφυγας Κρητάς· ἀλλὰ καίτοι ἀσήμαντος πολιτικῶς ἢ ἐπιτροπὴ αὕτη διελύθη ἀμέσως ὑπὸ τῆς ἀρχῆς, καθότι ἡ Κυβέρνησις ἠθέλησεν αἰετοπε νὰ ἀπορύγη πᾶν τὸ δυνάμενον νὰ δώσῃ ἀφορμὴν εἰς τὰς δυσάρεστους εἰκασίας τῆς ὁποίας διεδίδει ἡ ὀλίγον εὐσυνείδητος ἀντιπολίτευσις· ὠφελοῦμεθα συγχρόνως ἀπὸ τὴν περιστάσιν ταύτην διὰ νὰ γνωστοποιήσωμεν ὅτι οἱ πλείστοι πρόσφυγες Κρητῆς ἐγκατέλειψαν τὴν Ἑλλάδα καὶ ὅτι μόλις ἑκατὸν τοιοῦτοι μένουσιν εἰσέτι ἐντὸς τοῦ Βασιλείου.

En vertu d'une Ordonnance Royale, en date du 21 Décembre 1841 (2 Janvier 1842), la vacance des sièges Episcopaux de l'Achaïe, de l'Acarnanie et de l'Eubée vient de cesser.

Le Révérend Evêque ci-devant de Sellasie, Théorite, est nommé Evêque d'Achaïe.

Le Révérend Evêque Métropolitain, Jéothéos, est nommé Evêque d'Acarnanie.

Le Révérend Evêque ci-devant de Phocide, Neophyte, est nommé Evêque de l'Eubée.

Le ministère a songé aussi à régler définitivement la position du clergé inférieur vis à vis des fidèles, de façon que dans l'intérêt de la dignité du caractère ecclésiastique, une existence honorable et aisée soit assurée à tous les prêtres, sans que leur entretien soit à charge de leurs ouailles.

Par ordonnance en date du 15/27 décembre, les Conseils Provinciaux ont été autorisés à suspendre, s'ils jugent convenable, le cours de leurs travaux, pendant douze jours, c'est à dire pendant la durée des fêtes de Noel. — Cette suspension, qui n'est pas obligatoire, aura lieu sans préjudice de la durée légale des assemblées provinciales, qui reprendront leurs cours après son expiration. Cette mesure n'a été dictée au ministère que par la connaissance qu'il a des coutumes du pays, et par le désir de ne point empêcher, d'une part, la solemnité religieuse des fêtes de Noel d'être célébrée selon l'usage et d'autre part de ne point nuire à la consciencieuse et parfaite exécution du mandat des conseillers provinciaux, qui, il était permis de le craindre, auraient peut-être précipité la fin de leurs travaux, pour pouvoir célébrer dans leurs familles les fêtes de Noël, ainsi qu'un usage immémorial le veut dans le pays. Mais l'opposition a voulu trouver-là une occasion d'attaquer le gouvernement, et elle l'a accusé de n'avoir rendu cette décision qu'en vue de réaliser de prétendues intentions politiques. On peut se convaincre de la mauvaise foi de l'opposition par l'ordonnance elle même, qui est conçue dans les termes suivants:

Sur la propositions de Notre Ministère de l'Intérieur, Nous autorisons les Conseils provinciaux, dont la durée d'assemblée ne serait pas expirée au 23 du mois présent, à suspendre leurs travaux pendant les douze jours de durée des fêtes de Noël dans ce cas, ces douze jours de suspension ne seront point compris au nombre des trente jours déterminés par la loi pour la durée de l'assemblée des Conseils Provinciaux.

Maintenant qu'on mette cette ordonnance en regard des accusations de la Minerve, et on aura un exemple de la SINCÉRITÉ, qui d'ordinaire inspire l'opposition. Dans cette circonstance on l'on voit ce journal attaquer ainsi une mesure toute de respect envers la Religion, et toute de bienveillance envers les intérêts que représentent les Conseils Provinciaux, on déplore le spectacle démoralisateur qui est offert au pays, par des gens qui se vantent de représenter un intérêt national.

M^r. Edward Masson a été nommé professeur régulier à l'Université.

On a cherché il y a quelquetems à accréditer, à l'extérieur, dans l'opinion publique, le bruit qu'il existait en Grèce des comités organisés dans le but de nourrir une sorte de propagande hostile à l'empire ottoman. Ces bruits ont même trouvé des échos, mal intentionnés sans doute, qui ont répandu des idées dont il nous importe de combattre le manque de fondement, en certifiant de la manière la plus positive qu'il n'existe en Grèce aucune espèce de comité, organisé dans un but semblable.

Il y a quelque tems qu'un comité s'était il est vrai formé à Athènes, dans la seule intention de fournir des secours aux réfugiés Crétois. Mais malgré son insignifiance politique, ce comité a été à l'instant même dissous par l'autorité, attendu que le gouvernement a toujours voulu éviter autant que possible de fournir aliment aux désobligeantes suppositions, qu'une opposition, peu consciencieuse en général, prend à tâche de répandre dans le public. — Nous profitons en même tems de cette circonstance pour faire connaître que la plupart des réfugiés Crétois ont quitté la Grèce où il n'en reste actuellement tout au plus qu'une centaine.

Le ministère de l'Intérieur a adressé, en date du 18/30 décembre aux Gouverneurs et Sous-Gouverneurs des provinces, la circulaire suivante:

« Certains journaux ont répandu dernièrement le bruit que la Turquie fesait, contre la Grèce, des préparatifs militaires.

« Autant ce bruit était dénué de fondement, et en contradiction évidente avec les relations amicales qui existent entre le gouvernement et la S. Porte, aussi bien qu'avec les efforts sincères et unanimes des grandes puissances, pour la conservation de la paix générale, autant nous avons cru jusqu'ici inutile de démentir officiellement ces bruits, fruits en partie de l'ignorance, en partie de la malveillance, et que nous considérons du reste, comme incapables d'égarer le bon sens des grecs.

« Toutefois, attendu que la mesure prise par le gouvernement, pour le bien du service, de renforcer par l'envoi de quelques petits détachemens, les forces stationnées sur la frontière, attendu disons nous, que cette me-

Η ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας διέδωκε κατὰ τὴν 18 Δεκεμβρίου, τὴν ἀκόλουθον ἐγκύκλιον πρὸς τοὺς Διοικητὰς καὶ ὑποδιοικητὰς τοῦ Βασιλείου.

Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Πρὸς τοὺς κατὰ τὸ Βασίλειον Διοικητὰς καὶ ὑποδιοικητὰς.

Τινὲς τῶν ἐφημερίδων διέδωκαν ἐσχάτως φήμας περὶ στρατιωτικῶν δῆθεν προπαρασκευῶν τῆς Τουρκίας κατὰ τῆς Ἑλλάδος.

Ἐφ' ὅσον αἱ φήμαι αὗται ἦσαν ἀδέσποτοι καὶ προφανῶς ἀντίθετοι μὲ τὰς ὑπαρχούσας φιλικὰς μετὰ τῆς Ὑ. Πόρτας σχέσεις τῆς Κυβερνήσεως καὶ μὲ αὐτὰς τὰς περὶ διατηρήσεως τῆς κοινῆς εἰρήνης ἀναλλοιώτους ἀρχὰς καὶ εὐκρινῆς προσπάθειας τῶν Μεγάλων Δυνάμεων ἐπὶ τοσοῦτον ἐθεωρήσαμεν περιττὸν νὰ ψεύσωμεν ἐπισημῶς τὰ ἀδόξενα ὡς πλάσματα τῆς ἀγνοίας καὶ ἐν μέρει τῆς κακοβουλίας καὶ ὡς ἀνίκονα νὰ ἀποπληρώσωσι τὸν ὄρθον νοῦν τῶν Ἑλλήνων.

Ἄλλ' ἐπειδὴ ἐνδέχεται νὰ λάθωσι τινὲς νέας ἀφορμὰς σπερμολογιῶν ἐκ τοῦ μέτρου τὸ ὁποῖον διὰ λόγους ὑπερσίας ἔλαβε κατ' αὐτὰς ἡ Κυβέρνησις, ἐνισχύσαμεν μὲ τινα μικρὰ ἀποσπάσματα τὴν δύναμιν τῆς Ὁροφυλακίης, ὡς προσκαλοῦμεν, Κύριοι, νὰ διαβεβαιώσετε τοὺς κατοίκους τῆς περιφερείας σας, ὅπου παρουσιασθῆ τοιαύτη ἀνάγκη, ὅτι δὲν ὑπάρχει ἤδη κανένας φόβος τοῦ νὰ διαταραχθῶσιν αἱ ὑφιστάμεναι μετὰ τῆς Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας φιλικαὶ σχέσεις. Ὅτι δὲν πρέπει νὰ δίδεται ἡ παραμικρὰ προσοχὴ εἰς τὰς ἐναντίας φήμας καὶ ἐπομένως ὅτι πρέπει νὰ ἐνασχολῆται ἕκαστος μὲ ἀταραξίαν νοῦς εἰς τὰ ἴδια αὐτοῦ ἔργα μὲ τὴν δικαίαν πεποίθησιν τοῦ ὅτι ἡ Κυβέρνησις τοῦ Βασιλέως οὔτε ἠμέλησε, οὔτε θέλει ποτὲ παραμελήσει πᾶν ὅτι ἀφορᾷ τὴν ἐξασφάλισιν καὶ παγίωσιν τῆς ὁποίας ἀπολαύει ἡ Ἑλλὰς εἰρήνης, καθὼς καὶ τὴν ἀκέραιον διατήρησιν τῆν Ἐθνικῆς ἀξιοπρεπειᾶς.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 Δεκεμβρίου 1841.

Ὁ Γραμματεὺς Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΝΣ.

X. Χριστόπουλος.

Διὰ Β. Διατάγματος τῆς 15 (27) Δεκεμβρίου ἐδιορίσθη μούραρχος τῆς πρωτεύουσας ὁ μούραρχος τῆς χωροφυλακίης Κ. Κουτσογιαννόπουλος.

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΤΩΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ.

Ἡ Ἀθηνᾶ ἐξακολουθεῖ προσβάλλουσα τὸ ὑπουργεῖον καὶ ἐσχάτως συνήψεν εἰς ἓν τρίτηλον ἄρθρον ὅλα ὅσα πρὸ ἕξ μηνῶν λιανικῶς ἐκθέτει περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου καὶ νομίζει ὅτι ἔδωκεν εἰς τὸ κοινὸν νέα πράγματα. Κατὰ τὴν Ἀθηνᾶν τὸ ὑπουργεῖον ἔμεινε ἀρῆν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐγκαταστάσεως τῆς ἔθνικῆς τραπεζίης, δὲν συστάσεται νὰ τὴν ἀποδώσῃ εἰς τὸ προλαβόν ὑπουργεῖον. Πρὸ καιροῦ εἶναι γνωστὸν ὅτι τὸ σημερινὸν ὑπουργεῖον δὲν δύναται νὰ ἐλπίσῃ ποτὲ δικαιοσύνη ἀπὸ τὸ ἐμπνέον τὴν Ἀθηνᾶν πνεῦμα. Εἶναι ἐπίσης γνωστὸν ὅτι πᾶν ὑπουργεῖον τὸ ὁποῖον δὲν ἤθελον ἀποκλειστικῶς σύγκειται ἀπὸ τῶν κορυφαίων τοῦ κόμματος τῆς Ἀθηνᾶς, θέλει ἀσίποτε εἰσθαι κακὸν εἰς τὰ ὄμματά της· ἔθεν καὶ τὸ κοινὸν δίδει τὸσον ὀλίγην προσοχὴν εἰς τὰς ἐπιδοκιμασίας ἢ ἀποδοκιμασίας τῆς Ἀθηνᾶς, ὥστε τὸ πλεῖστον δὲν ἀξίζει τὸν κόπον νὰ ἀναρῶνται τὰ φρονήματα τῆς.

Ἡ Ἀθηνᾶ ἀπορεῖ πρὸς τοὺτους ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν ἐτοιμάζεται διὰ ἐνδεχόμενον μετὰ τῆς Τουρκίας πόλεμον· εἶναι τὸσον βέβαιον ὅτι ἡ Ἀθηνᾶ δὲν πιστεύει περισσώτερον ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν εἰς τὴν πιθανότητα μιᾶς ἐνόπλου συγκρούσεως μετὰ τῆς Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας, ὥστε καθίσταται οἰκτρὸν τῶν τῶν τὸ νὰ βλέπῃ τις τοῦ καταφεύγει ἡ ἐφημερίς αὕτη διὰ νὰ εὐρῆ ἀφορμὴν κατακρίσεως τοῦ δρόμου τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ Αἰὼν δὲν κἀμεν ἄλλο ἀπότινον χρόνον εἰμὴ νὰ φωνασῇ κατὰ τὸ ὑπουργεῖον ὡς δῆθεν σκοπινοῦντες τὴν συστηματικὴν καταδρομὴν τοῦ ὅποιου ἡ ἐφημερίς αὕτη ἀντιπροσωπεύει κόμματος· ἕλα τοῦ τὰ ἄλλα εἶναι γραμμένα εἰς τοῦτο τὸ πνεῦμα καὶ καθελύσσῃ τὴν ἀκούσμεν ψάλλοντα τὰς αὐτὰς ἱεραμιάδας. Πολλοὶς ἤδη εἶπομεν ὅτι ἡ Β. Κυβέρνησις ἐλησμονήσεν τὴν ἄλλοτε διαίρεσιν τοῦ ἔθνους εἰς κόμματα καὶ ἐτι συγχρότερα ἐπαναδόξουν ὅτι ἡ Κυβέρνησις τοῦ Βασιλέως δὲν θεμελιῖ τὴν πολιτικὴν τῆς εἰμὴ ἐπὶ τῶν γενικῶν συμφερόντων τοῦ Κράτους, χωρὶς ν' ἀναζητῇ εἰς τὰς μετὰ τῶν ἀτόμων σχέσεις της εἰς ποῖον χροῖμα φρονιμάτων ἀνῆλθουσιν. Ὁ Αἰὼν ὀλίγον προσέχον εἰς τοὺς λόγους μας, ἐξακολουθεῖ τὰ παράπονά του, ἀλλὰ ποῖον ἔλαβεν ἀφορμὴν νὰ παραπονεθῇ· εἰμπορεῖ ἄρα γὰρ νὰ μὴ ἀναφέρῃ μίαν μόνον περίστασιν εἰς τὴν ὁποίαν τὸ ὑπουργεῖον νὰ παρεγνώρισε τὸν νόμον πρὸς βλάβην αἰουδιποτὲ ἀνθρώπου; εἰμπορεῖ νὰ μὴ ἀναφέρῃ μίαν μόνον πρᾶξιν συστηματικῆς καταδρομῆς εἰμπορεῖ νὰ μὴ ἀποδείξῃ ἄλλως ἢ διὰ παραλόγων ὁρηγοιδίων, ποτὲ τὸ ὑπουργεῖον ἐφάνη μεροληπτικὸν ἢ ἀποκλειστικὸν πρὸς τὰξιν τινὰ θετικῶν συμφερόντων; ἀ; ἀναφέρῃ τοιαῦτα, εἰδὲ μὴ ἄς παύσῃ τοὺς γελίους στεναγμούς; του.

Τοῦ Ἑλλ. η ν' κ ο ὤ π α ρ α τ η ρ η τ ο ὤ ἐφημερίδας προσφάτως συστηθείσης εἰς Ἀθῆνας δὲν ἀνεβάνη ἀκόμη σαφῶς τὸ χροῖμα. Τὰ ἔργα τῶν τῶν ὁποίων ἄλλως τε ἐπινοούμεν τὴν προσοχὴν, εἶναι ἀναποφάσιστα· ἀναγγέλλας ὅτι ὡς μόνον ὀδηγῶν θέλει εἶχει τὰ συμφέροντα τοῦ τόπου καὶ ὅτι θέλει ἀποφύγει πᾶσαν μεροληπτικὴν διέδωσιν, φυλάττει ἄχρι τοῦδε τὴν ὑπόσχασιν τοῦ ταύτην· ἄλλο δὲν ἔχομεν νὰ παρατηρήσωμεν εἰς αὐτὸν κατὰ τὸ παρὸν εἰμὴ ἔλαψιν τινα ἐξεταστικὸν πνεύματος, ἥτις ὅμως πρέπει βεβαίαν ν' ἀποδοθῇ εἰς τὰς ἀχωρίστους ἀπὸ τὴν ἐνερῆν τοιαύτης ἐπιχειρήσεως δυσκολίας· ὅθεν εἰ πρῶτοι ἀρῆμοί του δὲν ἐμψύχωνται τὸ περιεργον, ἐκτός μόνον ὅτι ἐξέτασιν ἰκανὰ κατὰ τὰς μετὰ τῆς Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας διαφορὰς. Ἡ ἐφημερίς αὕτη εἶναι ἡ μόνη ἀπὸ τὰς ἀνεξαρτήτους ἐφημερίδας ἥτις δὲν ἐζήτησεν εἰς τὸ θέμα τοῦτο ἀφορμὴν μεροληπτικῆς καὶ ἀποκλειστικῆς κατακρίσεως· ἀλλ' ἡμῶς εὐχῆς ἀξίον ἤθελον εἰσθαι ἂν ὅ Ἑ λ λ η ν' κ ο ὤ π α ρ α τ η ρ η τ ο ὤ ὠφελῆτο ἀπὸ τῆν ἀνεξαρτήτων αὐτοῦ θέσιν διὰ νὰ φέρῃ εἰς γνῶσιν ὅλου τοῦ κόσμου, πράγματα τινὰ τὰ ὅποια συντηροῦντα προδήλως ὑπερ τῆς Ἑλλάδος, ἐχρησίμευσαν μολον τοῦτο ὡς θέμα προσβολῶν κατὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους ὅπως ὅλου ἀδίκων. π. γ. ἤθελον εὐχαρίστως ἰδεῖ ἂν λέγων ὅτι τὰ περὶ ἰδιοκτησιῶν ζητήματα τὰ ὅποια ἔδωκαν ἀφορμὴν εἰς διακρίσεις τῆς Ὀθωμανικῆς Πόρτας, ἡσαν π ρ ὀ χ ρ ὀ ν ο υ π ο λ ο ὤ μ ε τ ε ὠ ρ α, ὅ Ἑλληνικὸς παρατηρητὴς, ὅστις δὲν εἶχε νὰ οἰκονομῇ ὡς ἡμεῖς φιλοτιμίας τινὰς ἐξέθετε τὰ ἀληθῆ αἰτία τῆς ἀναβολῆς τῆς λύσεως τοῦ ζητήματος αὐτοῦ· ὅ Ἑλληνικὸς παρατηρητὴς ἤθελον εὐρεῖ τὴν ἀληθῆσαν προστατεύουσαν τὰ ὅποια ἐπαγγέλλεται νὰ προστατεύσῃ καὶ αὐτὸς συμφέροντα.

Εἰς ἄλλο ἄρθρον πραγματευόμενον περὶ βιομηχανίας καὶ περὶ δημοσίου πλοῦτος ἀπαντῶμεν ὁμοίως ἐνὰ ἄδικον βεβαίως τῆς Κυβερνήσεως ἐλεγγον, ὅτι δῆθεν δὲν ἐφορτίσεν εἰστέ νὰ ἐμψυχώσῃ τὴν καλλιέργειαν τῆς ἐλαίας· εἶναι πασιγνωστὸν ὅτι ἡ Κυβέρνησις παρέχει πρὸ καιροῦ σημαντικὰ πλεονεκτήματα εἰς πᾶσαν ἐπιχειρήσιν φυτείας καὶ ἰδίως εἰς τὴν φυτεύσιν τῶν ἐλαίων, εἰς τὴν κέντρωσιν τῶν ἀγροικιῶν, εἰς φυτεύσιν μωρεῶν κ. τ. λ. καὶ ἤδη μάλιστα ἡ προστασία αὕτη τῆς γεωργίας ἐπέφερον ἔχι ὀλίγα ἀποτελέσματα διότι εἰς αὐτὴν κυρίως ὀφείλεται ἡ αὐξήσις τῶν δημοσίων προσόδων· ἐπίσης διαδεδομένη πρὸ καιροῦ εἶναι εἰς τὴν Ἑλλάδα ἡ καλλιέργεια τῆς χαμβάκης τὴν ὁποίαν ἐπιθυμεῖ ὁ Ἑλληνικὸς παρατηρητὴς· συμφορῶν δὲ καὶ τὴν ἔφεσιν τὴν ὁποίαν ἐφορτῆς τοῦ νὰ ἴδῃ διαφορά ἐργασίας συστημένη εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἀλλ' ἡ Κυβέρνησις δὲν δύναται πρὸς τοῦτο νὰ κάμῃ ἄλλο εἰμὴ νὰ ἐπικαλοθῆ τὴν συνδρομὴν τῶν βιομηχανῶν καὶ νὰ τοὺς ἀναζητῇ τοὺς πόρους τῆς Ἑλλάδος ἔπως ἐπράξεν, εἰς αὐτοὺς ἀπέκείται νὰ ὠφελῆσθαι. Ἄν νομίζομεν ὅτι σικπὸς τοῦ παρατηρητοῦ εἶναι νὰ συμβουλευθῇ τὴν Κυβέρνησιν νὰ συστήσῃ ἡ ἴδια ἐργασίας· ὅθεν περιορίζομεθα νὰ τὸν παρατηρήσωμεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἐπροστάτευσεν εἰδικῶς καὶ εἶναι ἐτοιμὴ νὰ προστατεύσῃ πᾶσαν βιομηχανίαν ἥτις ἤθελον προελθῆ εἰς τὴν Ἑλλάδα. Περὶ ὅλων τούτων τῶν ὑπὸ τοῦ Παρατηρητοῦ ἐξεταζομένων ζητημάτων, δὲν πρέπει νὰ ἐπιφέρωμεν ἐσπευσμένας κρίσεις. Ἀνάγκη νὰ λογιζώμεν τὴν κατάστασιν τοῦ ἰδιοκτητοῦ καὶ δημοσίου πλοῦτος εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ νὰ μὴ λησμονήσωμεν ὅτι ἡ βιομηχανικὴ δύναμις δὲν κῦτοσχεδιάσθη εἰς κανένα

(ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ)

sure peut fournir de nouveaux prétextes aux suppositions erronées de quelques personnes, nous vous invitons, Messieurs, à donner à vos administrés, partout la nécessité s'en présentera, l'assurance qu'il n'existe jusqu'ici aucun motif de crainte de voir se troubler les relations amicales entre la Grèce et la Turquie, et qu'on ne doit accorder aucune attention aux bruits contradictoires. En conséquence, vous inviterez donc vos administrés à continuer de vaquer à leurs occupations, dans une parfaite tranquillité d'esprit, et dans la juste conviction que le gouvernement du Roi n'a jamais négligé, et que jamais il ne négligera, rien de ce qui peut concerner soit la consolidation de la paix dont jouit la Grèce, soit la conservation de la dignité nationale. »

Par ordonnance royale, en date 15/27 décembre, le mirarque de gendarmerie Koutzoyanopoulos, jusqu'ici mirarque de l'Argolide et de la Corinthe, a été nommé mirarque de la Capitale.

REVUE DES JOURNAUX.

La Minerve continue ses attaques contre le ministère; elle a dernièrement rassemblé en un article de trois colonnes, tout ce que depuis six mois elle débite en détail, puis elle offre ce travail au public comme une nouveauté. A l'entendre le ministère serait demeuré oisif depuis le jour de son installation, et quand, bongré malgré, elle est forcée de s'arrêter devant le fait si important de l'établissement de la Banque, elle ne craint pas de l'attribuer aux travaux du ministère précédent! — On sait depuis long-tems que le ministère actuel ne peut espérer que l'esprit de coterie qui inspire la Minerve lui rende jamais justice. On sait même qu'un ministère quelconque qui ne serait pas pris dans le cercle étroit des coryphées d'un parti, serait toujours intolérable aux yeux de la Minerve. Aussi le pays attache-t-il en général si peu d'importance aux approbations ou improbations de ce journal, qu'on est le plus souvent dispensé de tenir compte de ses opinions.

La Minerve s'étonne aussi de ce que le gouvernement ne se met point en mesure pour parer aux éventualités, et pour soutenir une guerre avec la Turquie. On sait si bien que la Minerve elle-même ne croit pas plus que le gouvernement à la possibilité d'un conflit armé entre la Grèce et la Turquie, qu'on a pitié en vérité des subterfuges auxquels la Minerve, a recours pour trouver moyen de critiquer la marche du gouvernement.

Le Siècle ne fait autre chose depuis quelque tems que déclamer contre les intentions qu'il attribue au ministère, de vouloir systématiquement persécuter le parti qu'il représente. Tous ces articles sont conçus dans ce sens, et tous les jours nous l'entendons répéter les mêmes jérémiades. Nous avons plusieurs fois exprimé que le gouvernement du Roi a oublié que jadis la nation était divisée en partis, nous avons plus souvent encore répété que le gouvernement du Roi ne base sa politique que sur les intérêts généraux de l'état, sans rechercher, dans ses rapports avec les individualités à quelle, tendance ou à quelle nuance d'opinions elles appartiennent. Le Siècle ne tient compte d'aucune parole, et il continue ses doléances. Mais de quoi donc se plaint-il? — pourrait-il nous citer un seul cas dans lequel la loi aurait été méconnue au détriment de qui que ce soit par le ministère? Pourrait-il nous citer un seul acte de persécution systématique? Pourrait-il nous montrer, autrement que par des lamentations sans rime ni raison, en quoi le ministère s'est montré partial ou exclusif à l'égard d'une classe quelconque d'intérêts positifs? — Qu'il cite donc des faits s'il en connaît, ou qu'il cesse ses ridicules gémisses.

L'Observateur Grec, journal nouvellement créé à Athènes ne se dessine point encore fort nettement. Sa marche, dont nous louons d'ailleurs la circonspection, est encore incertaine. Il a annoncé la volonté de ne s'inspirer que des intérêts du pays, et de ne s'engager dans aucune voie partielle. Jusqu'à ce jour il tient assez bien sa promesse. On ne saurait lui rien reprocher pour le moment, si ce n'est un défaut d'examen, qui du reste ne doit être, selon nous, attribué qu'aux difficultés inséparables du commencement d'une œuvre semblable à celle que ce journal se propose. Ses premiers numéros n'ont donc rien contenu de saillant, excepté la manière assez convenable dont il a envisagé les questions qui existent entre la Grèce et la Turquie. L'Observateur Grec, est le premier des journaux indépendans qui n'ait point voulu obtenir de ces circonstances, un thème partial et exclusif. Cependant il eut été à désirer que l'Observateur Grec profitât de l'indépendance de sa position pour porter à la connaissance du monde entier, l'exactitude de certains faits qui tout en faveur de la Grèce dans leur réalité, ont cependant servi de texte aux accusations fort peu méritées qui ont été articulées contre ce pays. Nous aurions vu par exemple avec plaisir, qu'en disant que les questions de propriétés particulières, qui ont été le sujet apparent d'une note du cabinet ottoman, étaient depuis trop longtemps en litige, l'Observateur qui n'a pas comme nous à ménager certaines susceptibilités, exposât nettement les véritables causes du retard qu'a souffert la solution de ces questions. La vérité est ici à l'avantage des intérêts que l'Observateur se propose de défendre.

Dans un autre article, ou l'Observateur parle de l'industrie et de la fortune publique, nous rencontrons aussi un reproche que certes le gouvernement n'a jamais mérité, et que ce journal exprime en demandant comment il se fait qu'on n'ait pas encore songé au moyen d'encourager la plantation des oliviers. — Il est de notoriété publique que le gouvernement accorde depuis longtems des avantages considérables à toutes les entreprises de plantations, et notamment aux plantations d'oliviers, aux greffages d'oliviers sauvages, aux plantations de mûriers, d'arbres fruitiers etc. les résultats de ce genre de protection accordée à l'agriculture sont même jusqu'à ce jour assez satisfaisans, puisque c'est en grande partie à eux, que l'état doit l'accroissement annuel de ses revenus. Quant à la culture du coton et de la garance, que désire l'Observateur, elle est déjà, et depuis fort longtems, répandue dans le pays. Et pour ce qui concerne diverses manufactures que l'Observateur voudrait voir s'établir en Grèce, nous partageons son désir, mais le gouvernement ne peut, pour le réaliser, que faire appel aux industriels, auxquels toutes les ressources de la Grèce sont offertes et dont il peuvent profiter quand et comme bon leur semblera. Nous ne pensons pas que l'intention de l'Observateur est de conseiller au gouvernement d'établir lui-même des manufactures; aussi nous bornons nous à lui faire remarquer que toutes les fois qu'une industrie nouvelle vient s'établir dans le royaume, elle y est à l'instant même l'objet de la protection spéciale du gouvernement. A l'égard de toutes ces questions abordées par l'Observateur, il faut bien se garder de porter un jugement trop précipité. Il faut tenir compte de l'état de la fortune publique et particulière en Grèce, et se souvenir que la puissance industrielle ne s'est jamais improvisée dans aucun pays. Il convient surtout de considérer que la Grèce ne jouit de sa paix intérieure et de son existence politique que depuis huit années, et que dans ce court espace elle a accompli des progrès qui assurément ont surpassé bien des espérances.

FAITS DIVERS.

S. E. Sir Strafford-Canning, ambassadeur de S. M. B. à Constantinople est arrivé le 1er janvier à Athènes, où il doit séjourner pendant quelque tems avant de se rendre à son poste. L'arrivée à Athènes de ce personnage, dont le nom a si avantageusement figuré parmi ceux des amis de la Grèce, y a causé une satisfaction et des espérances, que partagent également le gouvernement et la nation.

Un ouvrier furieux a dernièrement causé de grands ravages dans l'île d'Io. Les champs et les plantations y ont été entièrement dévastés. Apprenant cet événement et la position déplorable dans laquelle il

(SUPPLÉMENT)

μέρες τοῦ κόσμου. Ἀνάγκη νὰ παρατηρήσωμεν ὅτι ἡ Ἑλλάς δὲν ἀπολαμβάνει τὴν ἐσωτερικὴν τῆς ἡσυχίαν καὶ τὴν πολιτικὴν τῆς ὑπαρξίν ἐπιμὴ ἐκτὸς μόλις ἐστὶν καὶ εἰς τὸ σύντρομον τοῦτο διάστημα ἐπιδόσει βεβαίως ὑπὲρ τὰς ἐλπίδας πολλῶν.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἡ Α. Ε. ὁ Κ. Στράφφορντ Κάνιγγ, πρέσβυς τῆς Α. Β. Μ. εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἐφθασε τὴν 19 Δεκεμβρίου εἰς Ἀθήνας ὅπου θέλει διαμείνει ἐπὶ τινα χρόνον πρὶν ἢ μεταβῆ εἰς τὴν θέσιν του.

Ἡ ἐν Ἀθήναις ἀφίξις τοῦ ἀνδρὸς τοῦτου γνωστοῦ πρὸ χρόνων ὡς ἐνὸς τῶν θερμότερων φίλων τῆς Ἑλλάδος ἐπροξένησεν γενικὴν πανδήμωμ ἐυχρηστικὴν, καὶ ἐκίνησεν ἐλπίδας τὰς ὁποίας ἐπίσης συμμερίζεται ἡ Κυβέρνησις καὶ τὸ ἔθνος.

Φρικώδης θύελλα ἐπροξένησεν ἐσχάτως μεγάλα δυστυχήματα εἰς Ἴον. Τὰ χωράκια καὶ αἱ φυτεῖαι ἠφανίσθησαν ὅλως διόλου· τοῦτο πληροφορηθεὶς ὁ Μεγαλειότατος καὶ ἀφωρῶν εἰς τὴν ἐλεεινὴν κατάστασιν εἰς τὴν ὁποίαν τὸ περιστατικὸν τοῦτο ἐρριψεν τοὺς κατοίκους τῆς νήσου ταύτης ἐνέκρινεν ἀμέσως, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας, νὰ διανεμηθῶσιν 10,000 δραχ. εἰς τὰ θύματα τοῦ δυστυχήματος.

— Τὰ ἔργα τῆς γενικῆς συνελύσεως τῶν μετόχων τῆς ἐθνικῆς τραπεζῆς περικοῦνται μετ' ὀλίγον· καὶ ὁ συνταχθεὶς παρ' αὐτῆς κανονισμὸς τοῦ ἐσωτερικοῦ ὀργανισμοῦ τοῦ καταστήματος, δημοσιεύεται ἐθνικῇ τράπεζᾳ ἀρχεται προσεχῶς τὰς ἐργασίας τῆς.

Ἡ Α. Μ. ἐνέκρινε τὴν αἴτησιν τῶν κατοίκων τοῦ χωριοῦ Τρύφονος τοῦ δήμου Ἐγίνου τῆς διοικήσεως Ἀκαρνανίας τοῦ νὰ συνοικισθῶσιν εἰς τὴν θέσιν ὁ Ἅγιος Νικόλαος· πρὸς εὐκολίαν τῶν συνοικισθησόμενων ἡ Α. Μ. παρεχώρησε δάνειον 100 δραχ. εἰς ἕαστον καὶ ἀτέλειαν ἐπὶ τῆς ἐκκοπόμενης ξυλείας, τῆς ἀβέστου καὶ ἀβεστοποιίας.

Ἡ Α. Μ. ἀφορῶσα εἰς τὸν ζῆλον καὶ τὴν ἀμεροληψίαν περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν δημοσίων καθήκοντων τοῦ διοικητοῦ Μεσσηνίας Κ. Ν. Καρῶρη ἐδώρησατο αὐτῷ δρ. 1,100.

ἘΣΩΤΕΡΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

ΓΑΛΛΙΑ.

Τῆ 10 Δεκεμβρίου 1841.

Ἡ ἔθνομας αὕτη γέμει πολιτικῶν δικῶν, αἱ περὶ τῶν συζητήσεων τῶν δικαστηρίων ἐπιδοσε ὑπερχειλίζουσαν εἰς τὰς ἐφημερίδας, αἱ ὁποῖαι ἠναγκάσθησαν νὰ ἐκδώσωσι παραρτήματα διὰ νὰ ἐπαρκέσωσιν εἰς τὴν πληθύν τῆς ὕλης· εἰς Ἀκουαν (Αἰξ) δικάζεται πρὸ δέκα ἡμερῶν ἡ δημοκρατικὴ συνωμοσία ἡ ἀποτυχούσα γελιωδῶς τὴν 14 Μαρτίου ε. ε. Περὶ τοῦς τασαράκοντα ὑποδικούς προσήχθησαν ἐνώπιον τῶν κακοεργητικῶν, ἀπὸ τὰς ἐνώπιον τῶν ὁπίων συζητήσεις ἀνεφάνη ὅτι εἰς τὸς ἐργατικὰς τάξεις τῶν πόλεων καὶ τῶν ἀγρῶν καὶ, ἐπικρατοῦσι κατὰ δυστυχίαν ὄνειρα κοινωνικῆς μεταρρυθμίσεως ἀκατόρθουτος ὡς ἴσως ἀρχῆς ἀρχῆς ἀναφάνη τὴν εὐχρηστικὴν, τὴν ἰδιοκτησίαν καὶ ἤθελε μεταμορφώσει τὴν Γαλλίαν εἰς μέγα μοναστικὴν ἐργαστήριον ταῦτα φαντάζονται ἀνθρώποι τὸ πλείστον φαυλοὶ καὶ δυσαρσετημένοι ἀπὸ τὴν κατὰ τὴν τὴν ὁποίαν δὲν ἐμπροσθὶν νὰ ἐκλιπώσωσιν ἐπιμὴ διὰ τῆς ἐργασίας καὶ τῆς ἐπιτηρώσεως τῶν οἰκονομικῶν καθήκοντων· ἄλλως τε τὰ ἐπιχειρήματα τῶν τοιούτων συνωμοτῶν δὲν εἶναι ἐπικίνδυνα, διότι ἅμα θερμανθέντες ἀπὸ τὰς σπονδὰς τῶν καπηλείων καὶ ἀπὸ τοῦς λόγους τῶν γελιωτῶν ἠρώτων τῶν αἱ νεώτεροι οὗτοι Κατιλίαι θέλησεν νὰ ἐλθῶσιν εἰς πράξιν, κατεβάλλονται ἀπὸ τὴν ἀδιαφορίαν τὴν ὁποίαν ἐν γένει παρατηροῦσι τρυφῶν τῶν ὄλων αὐτῶν αἱ συνεννοήσεις καὶ προπαράσκευαὶ διαλύονται ὡς ἴσως ἀρχῆς ἀρχῆς ἐνώπιον τῆς καταδίωξεως ὀλίγων τῶν χωροφυλάκων καὶ ἀστυνομικῶν ὑπηρετῶν. Κατὰ τὸν παρελθόντα Μάρτιον ἐργάται διαφόρων πόλεων καὶ χωρίων συνεννοήσαν ἀπαρτίσασιν τὴν ἐκτέλεσιν τῆς συνωμοσίας τῶν καὶ παρεσκευάσαν μίαν προκηρυχθῆσαν ἐπιμὴ νὰ καταστραφῶσιν εἰς τὰς ὁποίας. Κατὰ τὸ σχέδιόν τῶν, τὰ τηλεγραφικὰ καταστήματα ἐλείπον νὰ καταστραφῶσιν εἰς τὰς ὁποίας νὰ ἐμπροσθῶσιν καὶ νὰ συσταθῶσιν εἰς τὴν μεσημβρινὴν Γαλλίαν ἡ δημοκρατία. Περὶ τοῦς εἰκοσι συνωμοτῶν συναζονται ὑπὸ τὸν τοῖχον τοῦ νεοκαταφύτου τοῦ Ἀραουσιῶνος καὶ ἐπιπλέον τῶν ὀρεινῶν κήπων τοῦ Κ. Γασπαρίνου, λέγουσιν ἰδού ἐρμαιον δι' ἡμᾶς. Εἰς Μασσαλίαν ἐπίσης διακόσσει ἐργάται, τὸ πλείστον ξένοι, συνέρχονται εἰς ἐνα κρησπολείων καὶ πυροβολοῦσιν κατ' ἐνῆς χωροφυλάκων· ἐπέρχονται οἱ ἀστυνομικοὶ ὑπηρεταὶ καὶ ἅμα τὸ κρησπολείων καὶ αὐτοὶ καὶ οἱ συνωμοτῶν ἐσύχον πανταχόθεν ἰδού πῶς ἐτελείωσεν ἡ δημοκρατικὴ αὕτη ἀπόπειρα. Οἱ ὄρωται ἐπέρχονται ἀπανταῶς τοὺς κατηγορουμένους ἐνόχους ἐκτὸς τριῶν.

Εἰς Παλιὸν (Pau) ἐκδικάζεται ὑπὸ τῶν Κακοεργητικῶν ἡ Τολοσιανὴ συνωμοσία, πρὸ μιᾶς ἐβδομάδος τὸ πικρῶν ἐπιδοσε εἰς καταδικαίαι εἰς πρῶτον τοῦς Κ. Κ. Ἀρζίκον, Γάσκον καὶ Ρελάν, ὡς ἐξακολούθησαν τὰ ἔργα τῶν ἐνὸς Β. Δικτάγμα εἶχεν ἀποφανθῆ τὴν διάλυσιν τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου τῆς Τολόσης. Μετὰ τὴν μικρὰν ταύτην δίκην, ἐπλήθυν ἡ μεγάλη δίκη τῶν γνωσμένων ἐν Τολόσῃ παραχῶν ὡς ἐκ τῆς νέας συντάξεως τῶν σερολογικῶν καταλόγων, τῆς πάσεως τοῦ Κ. Φλορετίου καὶ τοῦ διορισμοῦ τοῦ Κ. Μαχύλου, αἱ καταθέσεις τῶν μαρτύρων καὶ αἱ ἀπαντήσεις τῶν κατηγορουμένων ἔδωκεν ἀνθρώπων τῆς ἐσχάτης τάξεως, ἐπαναλαμβάνουσι τὰ γνωστὰ ἢ διὰ πρὸ καὶ τοῦ περιστατικῶ τῶν ἐρημνῶν παραχῶν· οἱ στρατιωτικοὶ μαρτυροὶ διατείνονται ὅτι ὁ στρατὸς ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐπιτετα ἔροχθ λῆθον, ἐδείξε μετριότητα καὶ σταθερότητα· οἱ πολιτικοὶ μαρτυροὶ βεβαιοῦσι τὸ ἐναντίον· εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον μας θέλουμεν δημοσιεύσει τὴν ἐτυμηγορίαν τῶν ἐνόρων τοῦ Παλιῶν.

Οἱ ὁδοίμοι ἤρξαντο τὴν δίκην τοῦ Κενιστέου, ὅστις ἀναδικαίνεται ἐνώπιον τοῦ ὑψηλοῦ αὐτοῦ δικαστηρίου, εἰς ἐφάνη εἰς τὴν ἀνάκρισιν, ὁμιλοῦν, ὀμιλοῦν, τὰ πάντα καὶ ἐπιθετοῦναι τὸς μετ' αὐτοῦ συγκαταφερομένους· ὁ ἀνθρωπὸς οὗτος ἐκφράζεται μὴ πυρετώδη τῶν ἐνέργειαν καὶ πολλὰκις προξενεὶ μετὰς ἀπαντήσεις τοῦ ὁδοίμου ἐνώπιον.

Ἐπαρατήρηθη δὲ ὅτι εἰς Ἀκουαν δικάζονται δημοκρατικοὶ περιστοιχίζουσι τοὺς μουμένους· εἰς τὰς μυστηρίαι τῶν μετὰ τὸς αὐτὰς προφυλάξεις καὶ τελετὰς μετὰ τὰς ὁποίας καὶ οἱ μυσταί τινες τῶν Κενιστέων. Καὶ εἰς Παρίσι, ὡς εἰς τὴν μεσημβρινὴν Γαλλίαν, κλείονται οἱ ὄρωται· μὴ τοῦ μυστηρίου ὀργανιστοῦτος ἐπὶ ξηρῶν.

Ἡ διαλυθῆ ἢ ἔχι, ἢ προσεχῶς ἀρχίζουσα τὰς ἐργασίας τῆς βουλῆς ἰδού τὸ ἐπισημασθέν ζήτημα.

ΑΓΓΛΙΑ.

Ἡ Βασις τῆς Ἀγγλίας καὶ ὁ νεογνὸς αὐτῆς ὑγιαίνουσιν ἐντελέστατα. Λέγεται ὅτι ἡ Μεγαλειότατη πρὶν Βασις θέλει εἰσελθεῖ ἢ ἀνάδοχος τοῦ ἐπιδόξου Διαδόχου τοῦ Ἀγγλικῶ ἠθροῦ καὶ ὅτι ἡ τελετὴ τοῦ βαπτίσματος θέλει γενῆ μετὰ λαμπρότητα καὶ πολυτέλειαν ὑπερέξον.

Εἶναι γνωστον πῶσον κρότον ἐπροξένησεν εἰς τὴν Ἀγγλίαν ἡ πλαστογραφία τῶν γραμμ. ματίων τοῦ ταμείου ἰδού τί λέγει περὶ τούτου ὁ Πρωίνος Κήρυξ.

Πολλὰ διαφημίζονται περὶ τῆς προσεχῆς συνόδου τῶν Κακοεργητικῶν εἰς τὴν θέλου ἐκδικηθῆ πῶσον εἰς καταφερομένους ἐπὶ πλαστογραφία τῶν γραμμ. ματίων τοῦ δημοσίου ταμείου ἀνθρώποι. Μεταξὺ τῶν πολλῶν ὅσα ἤδονται περὶ τούτου, δύο τινες, τὰ ἐξῆς μᾶς φαίνονται λόγου

plonge les habitans de l'île d'Io, le Roi, sur la proposition du ministère de l'Intérieur, a l'instant ordonné qu'une somme de 10,000 dr. soit distribuée aux victimes du sinistre.

Les travaux de l'assemblée générale des actionnaires de la Banque Nationale touchent à leur terme. Nous publierons prochainement le règlement qu'elle vient de rédiger de l'organisation intérieure de l'établissement. La Banque Nationale va prochainement se trouver en mesure de commencer ses opérations.

S. M. a dernièrement approuvé la demande formée par les habitans du village de Tryphon, de la commune d'Echinos en Acarnanie, pour s'établir en colonie sur le point de cette province appelé St. Nicolas. Pour faciliter l'établissement de la colonie S. M. a accordé un prêt de 100 dr. à chacun des colons, ainsi que le droit de couper dans la forêt royale, le bois qui leur est nécessaire.

Une gratification de 1,100 dr. vient d'être accordée par S. M. au gouverneur de Messénie Sieur Carorés, en marque de la satisfaction royale, pour le zèle et l'impartialité dont ce fonctionnaire a fait preuve dans le service.

NOUVELLES EXTERIEURES.

FRANCE

C'est la semaine des procès politiques; les comptes-rendus des débats judiciaires débordent dans les journaux; les colonnes ordinaires ne suffisent plus, les supplémens leur viennent en aide. A Aix, se juge depuis dix jours le complot républicain qui avorta ridiculement dans la nuit du 14 mars de cette année. Près de quarante accusés sont assis sur les bancs de la cour d'assises. Les débats de cette ennuyeuse affaire ont pourtant signalé un mal qui existe au fond des classes ouvrières des villes et des campagnes: des rêves d'une réforme sociale et impossible qui détruirait la famille, la propriété, et transformerait un grand pays en un immense atelier monacal, sont maintenant caressés par des gens, la plupart sans aveu et mécontents d'une position qu'ils ne peuvent améliorer que par le travail et la pratique des devoirs domestiques. Au reste, les tentives de ces sortes de conspirateurs ne sont nullement à redouter: quand, échauffés par libations des cabarets, par des discours que de risibles orateurs ont hurlés dans leurs patois, ces Catilina modernes se décident à agir, ils sont terrifiés de leur isolement et de l'indifférence générale qui les accueille. Tant de conciliabules, tant d'allées et de venues d'une ville à l'autre aboutissent à une débandade générale, à un sauve-qui-peut, devant quelques gendarmes et quelques agens de police. Dans le mois de mars passé, des affiliés d'Orange, de Carpentras, d'Avignon, de Marseille et de quelques villages, avaient arrêté la mise à exécution du complot, une proclamation était préparée, elle commençait par ces mots peu rassurans: Aux armes! Les lignes télégraphiques devaient être brisées, les courriers arrêtés et la république proclamée dans le Midi. Une vingtaine de conjurés se réunissent sous les murs du cimetière d'Orange, et se disent, en voyant les beaux jardins de M. Gasparin: Ceci sera à nous. A Marseille deux cent ouvriers, qui auraient été moins nombreux sans un embauchage pratiqué parmi les travailleurs du canal, la plupart étrangers, s'assemblent dans une guinguette d'Arenc (faubourg de Marseille) et tirent un coup de fusil sur un gendarme; des agens de police surviennent, la guinguette est vide, les conjurés fuient dans toutes les directions. Voilà comment s'est terminée cette tentative républicaine. Le jury des Bouches-du-Rhône les a déclarés coupables, à l'exception de trois.

Pau a aussi ses assises politiques; on y juge dans ce moment les émeutiers toulousains. Une semaine avant, le tribunal correctionnel avait condamné à une amende MM. Arzac, Gasc et Roaldés, pour avoir voulu continuer leurs fonctions, quand une ordonnance royale avait prononcé la dissolution du conseil municipal de Toulouse. Après ce petit procès est venue la grande affaire des troubles qui ont éclaté dans cette même ville de Toulouse, à l'occasion du recensement, de la destitution de M. Floret et de son remplacement par M. Mahul. La déposition des témoins et les réponses des accusés, tous gens de bas étage, n'ont fait que rappeler des événemens surabondamment connus; les témoins militaires se sont attachés à montrer que la troupe, sur laquelle pleuvait une grêle de coups de pierre, a fait preuve de modération et de fermeté; les témoins bourgeois soutiennent le contraire. Dans notre prochain numéro nous ferons connaître le verdict du jury de Pau.

La cour des pairs a commencé le procès de Quenisset, que nous donnons plus bas. Quenisset se montre devant la noble cour tel qu'il a paru devant le juge d'instruction: il avoue tout et charge ses co-accusés; cet homme s'exprime avec une énergie fiévreuse et produit souvent, par ses réponses, une sensation profonde. On a pu faire la remarque que les républicains d'Avignon et de Marseille, assis maintenant sur les bancs des assises d'Aix entouraient, du même mystère et des mêmes cérémonies que ceux qui enrôlèrent Quenisset, la réception dans leur société. A Paris comme dans le midi, on bande les yeux du récipiendaire et on lui fait prêter serment sur des poignards.

La chambre qui va ouvrir sa session à la fin de ce mois, sera-t-elle prochainement dissoute ou la laissera-t-on parvenir au terme normal de ses travaux? telle est la question maintenant débattue.

ANGLETERRE.

La reine d'Angleterre et l'héritier présomptif continuent à se porter à morveille. On dit que sa S. M. la reine douairière sera la marraine du jeune prince et que la cérémonie du baptême aura lieu avec une splendeur et une magnificence vraiment extraordinaires.

On sait que la presse anglaise s'est vivement préoccupée de la contrefaçon des bons de l'échiquier; voici ce qu'on lit à ce sujet dans le Morning Herald.

« Il cour divers bruits sur la prochaine ouverture des sessions d'Old Bailey, où seront probablement jugés les individus accusés de fraude ou de falsification dans l'affaire des bons de l'échiquier. Parmi toutes les versions qui courent, deux seulement nous paraissent dignes d'attention. La manière dont M. Beaumont Smith s'y prenait pour apposer le timbre officiel aux billets, était celle-ci: il ne faisait pas usage du papier du gouvernement, mais d'un papier fabriqué exprès et présentant une imitation aussi fidèle que possible. Les jours où il apposait le timbre sur ce papier, il avait coutume de renvoyer les commis et le gardien du timbre dans les bureaux de l'échiquier, de meilleure heure qu'à l'ordinaire, et il restait jusqu'à l'heure officielle de la sortie des bureaux. Une fois seul, on croit qu'il faisait usage du timbre en calquant sur son papier d'imitation, les billets auxquels le nom de lord Monteagle était ensuite attaché, et afin d'éviter de faire du bruit, il se servait, pour son opération, de quelque substance légère, telle que la mousseline; de là vient, sans doute, l'imperfection que l'on a remarquée sur les billets falsifiés, et dont M. Penival a parlé avec tant de confiance devant l'alderman de la cité. L'autre version est que, aussitôt que l'émission de ces billets à un taux d'intérêt inaccoutumé eut causé quelque sensation dans la cité, une tentative fut faite pour retirer, au moyen d'une négociation, ceux de ces billets qui se trouvaient entre les mains de MM. Coutts et Ce. banquiers. »

TURQUIE

(idem)

Constantinople le 14 Décembre. Vendredi dernier, est arrivé le bateau à vapeur de Syrie. A bord de ce steamer se trouvaient Hadgi Ethem bey fedterdar de St. Jean-d'Acre et Tala'at effendi mouhassil de Chybre. Ces deux fonctionnaires sortent de quarantaine aujourd'hui. Les rapports officiels qu'a reçus la Sublime Porte par cette voie sur la Syrie, annoncent,

αξία. Ο Κ. Βωμόν Σουλ επέβατο εις τα γραμμάτια την επίσημον σφραγίδα κατά τον ακόλουθον τρόπον...

ΤΟΥΡΚΙΑ.

Κωνσταντινούπολις 17 Δεκεμβρίου.

Η Κυβέρνησις ελυπήθη πολύ διά τα συμβάντα τα οποία εσχάτως ετάραξαν με τρόπον...

Εκτακτον συμβούλιον συνεκροτήθη την 13 εις την Πόρταν, προεδρεύοντος του ύψηλοτάτου...

Ο νέος παρά τη Όθωμανική Πόρτα πρέσβυς της Γαλλίας Βαρώνος Κ. Βουρκενέζ, εφθασεν...

Την πάρελθούσαν παρασκευήν εφθασεν το άτμοκίνητον της Συρίας, φέρον τον Χατζή Έδχημ...

Ίδου η πρώτη, ούτως ειπείν, πράξις δι' ης ο Ύψηλοτάτος Μέγας Βεζύρης εγκαινιάζει την εισδόν του εις τα πράγματα...

Το σάββατον προσήλθεν εις τον Ίσλαμισμόν ένας Γάλλος, εκ Μασσαλίας καταγόμενος...

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

(Αριθ. βιβλ. καταχωρ. 505.)

Η επί των εξετάσεων των δικηγόρων επιτροπή γνωστοποιεί, ότι κατά την ήδη...

Ο υπεύθυνος συντάκτης ΙΩΑΝΝΗΣ Α. ΜΠΑΛΗΣ.

il est vrai, la suspension des hostilités entre les Druses et les maronites, mais l'état de cette province est toujours représenté comme étant peu satisfaisant...

Voilà pour ainsi dire le premier acte par lequel S. A. le grand visir signale son entrée aux affaires: il ne pouvait mieux débiter. On reconnaît bien là ses sentimens...

Samedi, l'islamisme a fait un prosélyte. Un français protestant de Marseille, qui donnait depuis quelques années des leçons d'anglais et de français à Constantinople...

Le gouvernement a été vivement affecté par les événemens récents qui viennent de troubler d'une manière si affligeante et si cruelle la tranquillité de la Syrie...

Un conseil extraordinaire a été tenu le 13 à la Porte, sous la présidence de S. A. le Grand Visir.

M. le baron de Bourquegneux, nouveau ministre de France près la S. Porte, est arrivé aujourd'hui à une heure, à bord du steamer le Caméleon.

Αρείου Πάγου την εικοστήν του παρόντος μηνός Δεκεμβρίου, ημέραν σάββατον, διά να εξετάση τους επίθυμωμένα...

Εν Αθήναις, την 10 Δεκεμβρίου 1841.

Η Επιτροπή

X ΚΑΟΝΑΦΗΣ, Α. Γ. ΣΟΥΤΣΟΣ, ΑΡ Ν. ΑΡΟΣΟΣ, Γ. ΦΕΔΕΡ, Ν. ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ.

(Αριθ. βιβλ. καταχ. 459.) γ.

Το έν Πόρω Βασ. Έλληνικόν Διευθυντήριον διακηρύττει. Δυνάμει της από 13 του τρέχοντος υπ' αριθ. 26,291 διαταγής...

Table with 2 columns: Ship Name and Tonnage. Includes entries like Γαβδάρια δ' Ίδομενείας, Βρίκιον δ' Έμμανουήλ Δικτάκης, etc.

Η δημοπρασία θέλει γίνει έν Πόρω εις την Πλατείαν της Κολόνας, αρχεται δε την 15 του ελευσομένου Ιανουαρίου του 1842...

Το τίμημα των πλοίων θέλει πληρωθή άμέσως μετά την κατακύρωσιν και παράδοσιν των πλοίων...

Αί άπογραφαι των περιών δ' λόγος πλοίων εφίσκωνται εις την επί των Ναυτικών Βασ. Γραμματείαν...

Εν Πόρω, την 18 Οκτωβρίου 1841.

Ο Διευθυντής των Ναυτικών Γ. Σαχίνης.

Le gérant responsable JEAN A. BAL.